

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

**Hieronymi Cardani, praestantissimi mathematici,
philosophi, ac medici Artis magnae, sive de regvlis
algebraicis, lib. unus**

Cardano, Geronimo

Norimbergae [Nürnberg], 1545

XV. De cubo & quadratis aequalibus numero generaliter

[urn:nbn:at:at-ubi:2-864](#)

& quod numerus rerum sit ex numero quadratorum in tertiam sui partem, & quod duplum cubi $B C$, est 16, quia $B C$ est 2, igitur cubus $A B$ æqualis est 12 rebus, & 116 numero, ideo ex præcedenti capitulo, inuenta $A B$, addemus ei $B C$, tertiam partem numeri quadratorum, & conflabitur $A C$, & quia in querendo $A B$, reducimus tertiam partem numeri rerum ad cubum, & hæc tertia pars numeri rerum, est quadratū tertiae partis numeri quadratorum, ideo ex ultima contractione sit hæc regula.

REGULÆ.

Adde cubum tertiae partis numeri quadratorum, dimidio numeri æquationis, & totum quod inde fit, in se ducito, à quadrato abisse cubum quadrati tertiae partis numeri quadratorum, residui radicem adde & minue dimidio aggregati, quod in se duxeras, habebis Binomium & Apotomen, cuius $\sqrt{}$ cubicam iunge, & eis adde tertiam partem numeri quadratorum, & totum quod conflatur, est rei estimatio. Exemplum, cubus æquatur 6 quadratis p: 20, adde 8, cubum 2, tertiae partis 6, ad 10, dimidium 20, fit 18, ab huius quadrato 324, abesse 64, cubum quadrati 2, relinquitur 260, cuius radicem adde & minue à 18, habebis 18 p: $\sqrt{}$ 260, & 18 m: $\sqrt{}$ 260, horum $\sqrt{}$ cubicæ iunctæ, addita tertia parte numeri quadratorum, constituunt rem.

De cubo & quadratis æqualibus numero. Cap. XV.

DEMONSTRATIO.

Hoc capitulum conuertitur secundo modo, differentia autem est, quod primus modus ostendit addendam tertiam partem numeri quadratorum, & secundus minuendam, sit igitur, in figura 12ⁱ capituli, cubus $A B$ cum 6 quadratis $A B$, æqualis 100, & ponatur $B C$ tertia pars numeri quadratorum, & compleatur cubus $A C$, erit igitur cubus $A C$ æqualis cubo $A B$, & 6 quadratis, & 12 rebus, & cubo $B C$, ex primo supposito 6ⁱ capituli, loco igitur cubi $A B$ & 6 quadratorum ponatur 100, nam illa erant æqualia 100, igitur cubus $A C$, æqualis erit 12 rebus, & cubo $B C$, & 100, at 12 res ex $A B$, deficiunt à 12 rebus ex $A C$ in 12 $B C$, at illud 12, ut ostensum est in præcedenti, fit ex triplo quadrati $B C$, igitur 12 $B C$, est triplum cubi $B C$, igitur cubus $A C$ & triplum cubi $B C$ æquantur 12 rebus, & cubo $B C$, & 100, abieicto igitur cubo $B C$ communis semel, erit cubus $A B$ cum duplo cubi $B C$, æqualis 12 rebus, & 100, duplum autem cubi $B C$ est 16, & numerus rerum est triplum quadrati $B C$, tertiae partis numeri

qua-

quadratorum, & ideo inuenta aestimatione a c, abijcimus b c tertiam partem numeri quadratorum, & relinquetur a b cognita, secundum hoc erit regula.

REGULA.

Duc tertiam partem numeri quadratorum, ad cubum, & duplica illum cubū, & differentiam numero æquationis ab eo sume, inde tripli-
ca quadratum tertiae partis numeri quadratorum, & habebis res, quæ
æquantur cubo & numero, si duplum cubi fuit maius numero æqua-
tionis, uel res cum numero, æquales cubo, si duplum cubi minus sit
numero æquationis, uel res æquales cubo, ubi differentia numero-
rum nulla sit, inde inuenta æquatione, minue ab ea tertiam partem nu-
meri quadratorum, & residuum est rei estimatio. Exemplum. Cubus
& 6 quadrata æquantur 100, duc 2 ad cubum fit 8, duplica fit 16, abij-
ce ex 100 habebis cubum, æqualem 84 p: 12 rebus, sunt autē 12 res,
triply quadrati 2, tertiae partis 6, numeri quadratorum, res igitur
est, ex capitulo 12. R: v: cubica 42 p: R: 1700 p: R: v: cubica 42 m: R:
1700, ab hoc abijce 2, tertiam partem 6 erit rei æstimatione quæsita, quan-
do cubus & 6 quadrata æquantur 100, hæc, R: v: cubica 42 p: R: 1700
p: R: v: cubica 42 m: R: 1700 m: 2. Rursus, sit cubus & 6 quadrata,
æqualia 25, & abijcio 16 duplum cubi tertiae partis 6, ex 25, fient 9,
& 12 res, ut prius, æquales cubo, res igitur ualeat R: 5 1/4 p: 1 1/2, abijce 2
relinquitur æstimatione quæsita, R: 5 1/4 m: 1/2. Rursus, cubus & 6 quadra-
ta æquantur 16, abijce duplum cubi 2, scilicet 16, ex 16 numero relin-
quitur nihil, deinde sume tripulum quadrati & eiusdem tertie partis nu-
meri quadratorum, & est 12, numerus rerum, æqualium cubo, quare
quadratum æquatur 12, quare res est R: 12, abijce 2 tertiam partem 6
relinquitur rei æstimatione, R: 12 m: 2. Rursus, cubus & 6 quadrata, æ-
quentur 7, sume differentiam 7 & 16, dupli cubi 2, & est 9, & quia du-
plum cuborum est maius numero æquationis, & numerus rerum est
12, ut prius, habebimus cubū p: 9, æqualem 12 rebus, ideo res ualeat
3, uel R: 5 1/4 m: 1 1/2, abijce 2, erit æstimatione cubi & 6 quadratorum 1,
uel R: 5 1/4 m: 3 1/2 & hoc est in re m: quia 3 1/2 m: maius est quam R: 5 1/4, &
6 quadrata sunt 105 m: R: 9261, cubus uero est R: 9261 m: 98, si igitur
iungantur cubus & 6 quadrata, fient 7 præcise, ut patet.

Ex hoc est manifestum, cur capitulo, cubi & numeri æqualium Cor^m,
quadratis, non demonstratur ex capitulo cubi & quadratorum æqua-
lium numero. Quemadmodum capitulo cubi & numeri, æqualium
rebus, demonstratum est ex capitulo cubi æqualis rebus & numero.
Nam cum capitulo hoc perueniat aliquando ad capitulo cubi &

numeri æqualium rebus, melius est igitur ducere capitulum cubi & numeri æqualium quadratis, immediate ad capitulum cubi & numeri æqualium rebus, quād ad idem capitulum, medio capituli cubi & quadratorum æqualium numero, nam & operatio longior, & demonstratio magis confusa euaderet.

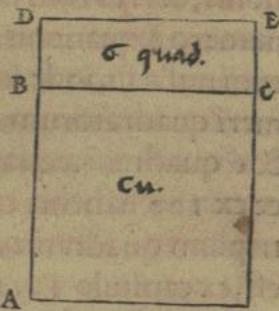
DEMONSTRATIO.

Demonstratio alia Ludouici, similis nostræ uniuersali, capituli 7ⁱ, & fuit inuēta hæc à Ludouico de Ferrarijs. Sit cubus A C & 6 quadrata, gratia exempli, c D æqualia 100, quia igitur B D, est altitudo 6 quadratorum, erit B D 6, posita igitur A D quadrato aliquo, erit A B quadratum m: 6, A C igitur superficies est 1 qd'qd' p: 36, m: 12 quadratis, & hæc est basis corporis A E, quare corpus A E est 1 cu'qd' p: 36 qdratis m: 12 qd'qd' ratis, & hoc est æquale 100, igitur 10, radix 100, æquatur 1 cub. 6 co:radici 1 cu' qdrati p: 36 qdratis, m: 12 qd'qd' ratis, æstimatione igitur rei est cognita, qua in se ducta, quia A D posita est 1 quadratum, habebitur A D, à qua detracta B D, quæ fuit 6, relinquetur A B, quæsita res.

REGULA.

Regula igitur est, pone numerum quadratorum, numerum rerum, quæ cum re numeri propositi æquantur cubo, & inuentâ æstimatione in se ducito, à qua abiçce productione numerum quadratorum seu rerum, residuum est rei æstimatio. Exemplum, cubus & 6 quadrata æquentur 40, dices igitur, cubus æquatur 6 rebus & 40, æstimatio rei, est ex suo capitulo, & v: cubica & 10 p: & 2 p: & v: cubica & 10 m: & 2, hanc in se ducito producetur & v: cubica & 2 p: & 80 p: & v: cubica & 12, m: & 80 p: & 4, abiçce 6 numerum rerum, relinquetur æstimatio quæsita, & v: cubica & 2 p: & 80 p: & v: cub. & 2 m: & 80 m: 2. Idem inuenies ex prima regula operatiōis, Probatio est, ut in exemplo, cubus & quadrata 3, æquentur 21, æstimatio ex his regulis est, & v: cubica $9\frac{1}{2}$ p: & $89\frac{1}{4}$ p: & v: cubica $9\frac{1}{2}$ m: & $89\frac{1}{4}$ m: 1, cubus igitur est hic constans ex septem partibus.

$\frac{1}{2} 12 m: & v: cubica, 4846\frac{1}{2} p: & 23487833\frac{1}{4} m: & v: cubica 4846\frac{1}{2} m:$
 $\frac{1}{2} 12 p: & v: cub. 46041\frac{3}{4} p: & 2119776950\frac{7}{8} m:$
 $\frac{1}{2} 12 m: & v: cub. 46041\frac{3}{4} p: & 2096354180\frac{13}{16} m: & 2096289117\frac{9}{16} m:$
 $\frac{1}{2} 12 p: & v: cub. 256\frac{1}{2} m: & 65063\frac{1}{4} p: & v: cub.$

Tria autem quadrata sunt ex septem partibus hoc modo

$9 p: r_2 v: cub. 4846 \frac{1}{2}, p: r_2 23487833 \frac{1}{4}, p: r_2 v: cub: 4846 \frac{1}{2} m: r_2 23487833 \frac{1}{4}$
 $m: r_2 v: cub. 256 \frac{1}{2} p: r_2 65063 \frac{1}{4} m: r_2 v: 256 \frac{1}{2}$
 $m: r_2 65063 \frac{1}{4} m: r_2 v: cub. 256 \frac{1}{2} p: r_2 65063 \frac{1}{4} m: r_2 v: cub. 256 \frac{1}{2} m: r_2 65063 \frac{1}{4}$.

Inde iunctis tribus quadratis cum cubo sex partes, quae sunt $r_2 v: cubi$ cæ æquales $p: cū m:$ cadunt & relinquitur 21 adamussim aggregatū.

De cubo ac numero æqualibus quadratis. Cap. XVI.

REGULA.

Hoc capitulum per se patet, ex demonstratione 7ⁱ capituli, regula est, duc r_2 cubicam numeri, in numerum quadratorum, producetur numerus rerum æqualium cubo, & eidem numero, inuentis autem æstimationibus, duc r_2 cubicam numeri in se, & productum diuide per quamlibet æstimationem inuentā, exhibet æstimatio quæ sita utracq;. Exemplum, 1 cubus $p: 64$, æquetur 18 quadratis, duc 18 in 4 r_2 cubicam 64, fit 72, numerus rerū æqualium cubo $p: 64$, huius æstimationes sunt ex capitulo suo, 8 & $r_2 24 m: 4$, cum quibus diuide 16, quadratum 4, r_2 cubicæ 64, exit 2, & $r_2 96 p: 8$, & hæ sunt æstimationes.

DEMONSTRATIO.

Et sit una æstimationum habita A B, uolo habere reliquam, facio quadratum A B, quod sit A C, & detraho A B ex numero quadratorum & relinquatur A D, & ducatur A D, in aggregatū ex A B, & quarta parte A D, & superficie productæ sumatur latus quod in eam potest, & ei addatur dimidium A D, & fiat E F, quam dico esse secundam æstimationem, fiat quadratum E F, & sumatur E G, quæ cū E F iuncta, æqlis sit aggregato A B & A D. Quia igitur E F quadratum, æquale est producto ex tetrangulari in se, & dimidio A D in se, & producto tetrangularis in A D ex 4ⁱ 2ⁱ elementorum, erit quadratum E F, æquale producto A D in aggregatum ex A B, & dimidio A D, & tetrangulari ex 16ⁱ 6ⁱ elementorum, igitur E F media inter A D & aggregatum A B & tetrangularis & dimidio A D, dimidium autem A D & tetrangularis. constituant E F, ex supposito, E F igitur proportionalis est, iter A D & aggre-

